

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر الگوی اسکان موقت بر میزان احساس امنیت ساکنین (نمونه موردی زلزله سرپل ذهاب کرمانشاه 1396)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و شهرسازی معاصر ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

راضیه اطرچ - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

حسین مهدوی پور - استادیار دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

اسکان در یک فضای امن و مطلوب از نیازهای اولیه انسان است. پس از رخداد هر سانحه طبیعی یا انسان ساخت با خسارات و صدماتی که به سکونتگاه های دائمی افراد وارد می شود مردم سرپناه و مسکن خود را از دست می دهند و از آنجا که ساخت مسکن دائمی برای بازماندگان و بی خانمانان نیاز به صرف وقت و هزینه زیادی دارد که در مدت زمان محدود شرایط بحرانی مقدور نمی باشد، لذا بحث اسکان موقت مطرح می شود. آسیب هایی که در پی سوانح طبیعی و یا انسان ساخت بر روح و جسم انسان ها عارض می شود محدود و قابل شمارش نیست خصوصا در سرزمینی چون ایران که باتوجه به موقعیت جغرافیایی و ژئوپلتیک خود همواره شاهد این گونه بلایا بوده است. در این بین احساس امنیت یکی از مواردی است که از اهمیت بالایی برخوردار است و شاید بتوان گفت در سال های اخیر کمتر به مساله امنیت آسیب دیدگان این سوانح پرداخته شده است. با نگاه ویژه به زلزله کرمانشاه در سرپل ذهاب و بررسی و گفتگو با آسیب دیدگان و آگاهی از وضعیت امنیت آنان از جمله امنیت مالی و میزان حراست اموال ساکنین در سرپناه های اضطراری، امنیت روانی و احساس آرامش، امنیت جانی و محفوظ ماندن از خطر جانوران موذی و حشرات و...؛ اهمیت پرداخت به موضوع هرچه بیش از پیش آشکار شده است. روش نگارنده در این پژوهش، تکیه بر مشاهدات میدانی و محلی و نیز بررسی مطالعات و تجربیات بوده است. سپس در نتیجه آن طرح پیشنهادی برای اسکان موقت ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

اسکان موقت، سرپناه اضطراری، امنیت، بحران، زلزله، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/981264>

